

[Skræppenborg-Nielsen.]

rettigheder, sikre dem imod misbrug over for en næsten enevældig og på visse områder ganske grundlovsstridig efterretningstjenestes virksomhed, en virksomhed, der koster landets skatteydere ikke mindre end 6 mill. kr. årlig. Det er baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede justitsminister.

Et tillægsspørgsmål: i betænkningen af 6. maj 1964 kan man bl. a. læse følgende:

„Justitsministeren har meddelt udvalget, at oplysninger fra efterretningstjenesten til andre myndigheder kun gives i det omfang, dette findes påkrævet af sikkerhedshensyn.“

Nu er politiets efterretningstjeneste jo i sig selv en slags stat i staten, hvilket formentlig betyder, at det ordinære politi må henregnes til andre myndigheder, og derfor spørger jeg: hvordan kan det så gå til, at ganske almindelige polititjenestemænd synes vældig godt orienteret om, hvad de hemmelige kartoteker indeholder? Er det virkelig sådan, at enhver politimand, der er nysgerrig og tjenstivrig nok, kan skaffe sig adgang til oplysninger, der ifølge den førnævnte betænkningens ordlyd kun må gives i det omfang, dette findes påkrævet af sikkerhedshensyn? Og vil den højtærede justitsminister i hvert fald foranledige, at dette vel efterhånden ret udbredte almene politisnageri stoppes?

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): I anledning af et spørgsmål fra det ærede medlem fru Else-Merete Ross havde jeg den 20. januar 1965 lejlighed til her i tinget at give en redegørelse vedrørende det udvalg, der fører tilsyn med politiets efterretningstjenestes registrering og videregivelse af oplysninger.

Det fremgik af min redegørelse, som er gengivet i Folketingstidende 1964-65 sp. 1909-12, at udvalget ifølge de for dets virksomhed fastsatte regler har 2 opgaver. For det første skal udvalget holdes underrettet om de til enhver tid af efterretningstjenesten fulgte retningslinjer for registrering af oplysninger, og for det andet skal udvalget have forelagt de sager, i hvilke efterretningstjenesten påtænker at videregive oplysninger om enkeltpersoner til en styrelse. Ethvert spørgsmål såvel vedrø-

rende retningslinjer for registrering som vedrørende videregivelse af oplysninger kan af udvalget eller af et medlem af dette forelægges for justitsministeren. Tilsynsudvalget er nedsat af regeringen, og det er også efter udvalgets nedsættelse justitsministeren, der har det fulde parlamentariske ansvar for efterretningstjenestens virksomhed. At dette er tilfældet, fremgår af de regler om udvalgets kompetence, jeg har gengivet.

Det samme har fundet udtryk i den af det ærede medlem selv nævnte betænkning af 6. maj 1964, der blev afgivet af det folketingsudvalg, der da behandlede forslaget til folketingsbeslutning om en undersøgelse af politiets efterretningstjenestes virksomhed. Det udtales således heri — jeg citerer —

„Udvalgets flertal ønsker herved at understrege, at efterretningstjenestens virksomhed fortsat sker på justitsministerens ansvar.“

Det er altså ikke muligt at etablere et selvstændigt parlamentarisk ansvar for dette udvalg. Det er derfor heller ikke muligt at lade dette udvalg forhøre i folketingsudvalget.

Når det ærede medlem altså spørger, om jeg vil medvirke til, at udvalget med passende mellemrum over for et folketingsudvalg redegør for tilsynet med politiets efterretningstjeneste, må jeg som følge af det, jeg allerede har sagt, svare benægtende. Det er mig, der i givet fald som parlamentarisk ansvarlig for politiets efterretningstjeneste må holde det høje ting orienteret om efterretningstjenestens virksomhed, herunder også om tilsynsudvalgets arbejde.

I min besvarelse her i tinget den 20. januar redegjorde jeg for det arbejde, der hidtil var udført af tilsynsudvalget. Det ærede medlems spørgsmål gør det naturligt, at jeg nu giver nogle supplerende oplysninger. Jeg nævnte den 20. januar, at udvalget ville få lejlighed til af en repræsentant for politimesterforeningen at blive orienteret om, hvordan personregistreringsmateriale indsamles. Denne orientering har nu fundet sted, og den følges i nær fremtid op af besøg i nogle politikredse, hvor udvalget ved selvsyn vil kunne danne sig et indtryk af det arbejde, der udføres på dette område.

Udvalget har modtaget en del henven-